

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 85

Rozeslána dne 19. srpna 2011

Cena Kč 39,-

O B S A H:

233. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 473/2008 Sb., o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce, ve znění vyhlášky č. 275/2010 Sb.
234. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)
235. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí
236. Nález Ústavního soudu ze dne 12. července 2011 sp. zn. Pl. ÚS 9/08 ve věci návrhu na zrušení ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů
-

233

VYHLÁŠKA

ze dne 22. července 2011,

kterou se mění vyhláška č. 473/2008 Sb., o systému epidemiologické bdělosti
pro vybrané infekce, ve znění vyhlášky č. 275/2010 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 222/2006 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 75a odst. 1 a 4 zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 473/2008 Sb., o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce, ve znění vyhlášky č. 275/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno p), které zní:

„p) virové hepatitidy E příloha č. 30 k této vyhlášce.“.

2. V § 4 se číslo „29“ nahrazuje číslem „30“.

3. V příloze č. 1 se na konci textu bodu 1.3. doplňují slova „Hepatitida E“.

4. V příloze č. 2 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 2 až 5 dnů.“ a v bodě 3 se slova „(2-5 dnů)“ zrušují.

5. V příloze č. 2 se na konci textu článku 2 doplňuje věta „Vyšetřující laboratoř zašle každý kmen

C. diphtheriae a *C. ulcerans* do Národní referenční laboratoře pro pertusi a difterii k dalšímu určování.“.

6. V příloze č. 2 čl. 5, v příloze č. 3 čl. 5, v příloze č. 6 čl. 5, v příloze č. 7 čl. 5, v příloze č. 12 čl. 5, v příloze č. 13 čl. 5 a v příloze č. 14 čl. 5 se za slovo „hlásí“ vkládají slova „orgánu ochrany veřejného zdraví“.

7. V příloze č. 2 čl. 6 a v příloze č. 4 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾“, která vyslovila“ a na konci textu se doplňuje věta „Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu.“.

8. V příloze č. 3 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 7 až 21 dnů.“ a v bodě 5 se věta poslední zrušuje.

9. V příloze č. 3 čl. 2 se za bod 6 vkládá nový bod 7, který zní:

„7. Vyšetřující laboratoř zašle každý izolovaný kmen *B. pertussis* a *B. paraptussis* k ověření do Národní referenční laboratoře pro pertusi a difterii.“.

10. V příloze č. 3 článek 6 včetně nadpisu zní:

„Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na výskyt dávivého kašle

Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila podezření na onemocnění dávivým kašlem, zajistí odběr klinického vzorku na kulturační nebo PCR vyšetření a provede odběr krve na sérologické vyšetření a zajistí transport biologického materiálu neprodleně do vyšetřující laboratoře; nejméně za 3 týdny provede další odběr krve. Osoba poskytující péči¹⁾ i vyšetřující laboratoř hlásí orgánu ochrany veřejného zdraví výsledky podle čl. 4. Vyšetřující laboratoř zašle každý izolovaný kmen *B. pertussis* a *B. paraptussis* k ověření do Národní referenční laboratoře pro pertusi a difterii. Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu.“.

11. V příloze č. 4 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 7 až 18 dnů.“.

12. V příloze č. 4 článek 2 včetně nadpisu zní:

„Čl. 2

Laboratorní diagnostika

1. Izolace spalničkového viru z klinického vzorku.
2. Detekce nukleové kyseliny viru spalniček v klinickém vzorku odebraném v akutní fázi onemocnění.
3. Přítomnost specifických protilátek proti spalničkovému viru charakteristických pro akutní infekci v séru nebo ve slinách:
 - a) Detekce IgM protilátek proti viru spalniček u osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány.
 - b) Pro možnost průkazu nízkých hodnot falešných spalničkových IgM pozitivit u sporadických zarděnkových případů je nutné vyloučit možné positivity IgM protilátek proti viru zarděnek, parvoviru B19, EBV a HHV6.
4. Průkaz sérokonverze nebo výrazného, několikanásobného vzestupu hladin specifických spalničkových IgG protilátek vyšetřením dvojice sér (akutního a rekonvalescentního) osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány.
5. Průkaz vzrůstu hladin preexistujících spalničkových IgG protilátek u reinfekcí.
6. Detekce antigenu spalničkového viru pomocí přímé imunofluorescence v klinickém vzorku odebraném v akutní fázi onemocnění za použití monoklonálních protilátek specifických pro spalničky.

Ke správné interpretaci laboratorních výsledků je třeba brát v úvahu též klinické a epidemiologické údaje včetně statusu očkování. Pokud bylo v posledních 3 až 6 týdnech provedeno očkování, je nutné zvážit vyšetření na nevakcinální virus.

Izoláty viru spalniček izolované z klinického materiálu jsou zasílány do Národní referenční laboratoře pro spalničky, příušnice, zarděnky a parvovirus B19 k dalšímu určování.“.

13. V příloze č. 4 čl. 4 bodě C se za slovo „Případ“ vkládají slova „ , který nebyl v nedávné době (3 až 6 týdnů) očkovan a je“.

14. V příloze č. 4 čl. 5 se za slovo „hlásí“ vkládají slova „orgánu ochrany veřejného zdraví“ a na konec věty první se doplňují slova „ , která splňují klinická a laboratorní kritéria“.

15. V příloze č. 4 čl. 7 bod 6 zní:

„6. Osoba poskytující péči¹⁾ zajistí podání normálního lidského imunoglobulinu (NLIG) dětem do 15 měsíců věku (neočkovaným), osobám s trvalou kontraindikací, těhotným ženám a osobám s imunosupresí, které byly v kontaktu s možným, pravděpodobným nebo potvrzeným případem spalniček, a to dle souhrnu údajů o přípravku.“.

16. V příloze č. 4 čl. 7 bodě 7 se slovo „Očkování“ nahrazuje slovy „Osoba poskytující péči¹⁾ zajistí očkování“.

17. V příloze č. 4 čl. 7 bodě 8 se za slova „styku s nemocným“ vkládají slova „ , se provádí lékařský dohled“.

18. V příloze č. 4 čl. 7 bodě 9 se slovo „Děti“ nahrazuje slovy „Vnímavé děti“ a za slovo „spalničkami“ se vkládá čárka.

19. V příloze č. 5 článek 1 včetně nadpisu zní:

„Čl. 1

Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz infekce viry chřipky probíhá ve formě chřipce podobného onemocnění nebo ve formě akutní respirační infekce. Inkubační doba 1 až 4 dny.
 - 1.1. Chřipce podobné onemocnění (ILI) je charakterizováno následujícími klinickými příznaky:
 - a) náhlý nástup nemoci, a současně
 - b) nejméně jedním z celkových symptomů, mezi které patří horečka nebo zimnice, nevolnost, bolest hlavy, bolest svalů, a současně
 - c) nejméně jedním z následujících respiračních symptomů, mezi které patří kašel, pálení v krku, dechová nedostatečnost.
 - 1.2. Akutní respirační infekce (ARI) je charakterizována následujícími klinickými příznaky:
 - a) náhlý nástup nemoci, a současně
 - b) nejméně jedním z následujících respiračních symptomů, mezi které patří kašel, pálení v krku, dechová nedostatečnost, rýma.
2. Období nakažlivosti je u dospělých osob v prvním až pátém dni onemocnění. U osob imunosuprimovaných a u dětí může být období nakažlivosti až do desátého dne onemocnění.“.

20. V příloze č. 5 čl. 6 bodě 1 se slova „(např. z hlediska počtu postižených, v časové či místní souvislosti, s nezvyklým průběhem)“ nahrazují slovy „ , zejména s nezvyklým průběhem v časové a místní souvislosti“.

21. V příloze č. 5 čl. 6 v bodě 2 se slova „Diagnostikující lékař, popř. OOVZ,“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾ ve spolupráci s místně příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví“.

22. V příloze č. 5 čl. 7 bodě 2 se slova „diagnostikující lékař, popř. OOVZ“ nahrazují slovy „osoba poskytující péči¹⁾“.

23. V příloze č. 6 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 2 až 7 dnů, výjimečně až 10 dnů.“.

24. V příloze č. 6 čl. 2 bodě 5 se věta poslední nahrazuje větou „Odběr na kultivační vyšetření se provede před nasazením antibiotické terapie.“.

25. V příloze č. 6 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾“, která vyslovila“ a na konci textu se doplňují slova „ , která izoláty předá do Národní referenční laboratoře pro meningokokové nákazy k dalšímu určování. Národní referenční laboratoř pro antibiotika zajišťuje sledování antibiotické rezistence. Epidemiologické šetření zajistí orgán ochrany veřejného zdraví zejména s cílem zjistit zdroj infekce“.

26. V příloze č. 6 čl. 7 bodě 6 se slova „se ihned zahajuje protektivní chemoterapie“ nahrazují slovy „zahájí osoba poskytující péči¹⁾ ihned protektivní chemoterapii“.

27. V příloze č. 7 se na konci textu článku 1 doplňují slova „Inkubační doba 2 až 4 dny.“.

28. V příloze č. 7 čl. 2 závěrečná část ustanovení zní:

„Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedené klinické syndromy mohou být způsobeny řadou jiných etiologických agens, je laboratorní potvrzení etiologie *H. influenzae* až do úrovně species *H. influenzae* a typů nezbytné. Kmeny *H. influenzae* izolované z klinického materiálu, který je za normálních podmínek sterilní, nebo z tělních tekutin, získaných z klinických projevů podle článku 1, jsou zasílány do Národní referenční laboratoře pro hemofilové nákazy k dalšímu určování. Národní referenční laboratoř pro antibiotika zjišťuje rezistenci vůči antibiotikům. Odběry biologického materiálu na kultivační vyšetření je nutné provést před nasazením ATB terapie.“.

29. V příloze č. 7 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila“ a na konci textu se doplňují slova „ , která izoláty předá Národní referenční laboratoři pro hemofilové nákazy k dalšímu určování. Národní referenční laboratoř pro antibiotika zajišťuje sledování antibiologické rezistence. Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví zejména s cílem určit zdroj infekce.“.

30. V příloze č. 7 čl. 7 se doplňuje bod 5, který zní:

„5. Do dětských předškolních zařízení se nepřijímají vnímavé děti k nákazám způsobeným *H. influenzae* po dobu maximální inkubační doby od vyřazení nemocného dítěte.“.

31. V příloze č. 8 článek 6 včetně nadpisu zní:

„Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na HIV/AIDS

Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila podezření na nákazu HIV/AIDS, provede odběr krve na vyšetření přítomnosti protilátek. Epidemiologické šetření zajistí osoba poskytující péči¹⁾ nebo orgán ochrany veřejného zdraví zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu.“.

32. V příloze č. 8 čl. 7 se doplňuje bod 3, který zní:

„3. Osoba poskytující péči¹⁾ zajistí vyšetření osob, které se poranily o použitou injekční jehlu, podle uvedené tabulky.

VYŠETŘENÍ	Do 72 hodin po poranění	Za 90 dnů po poranění	Za 180 dnů po poranění
Virová hepatitida B	Ano*	Ano	Ano
Virová hepatitida C	Ano	Ano	Ano
HIV	Ano	Ano	Ne

* U poraněných osob s prokázaným ochranným titrem anti HBs po očkování nebo prožití nákazy se další vyšetřování markerů VHB ukončí.

Při negativním výsledku markerů HBsAg, anti HCV a anti HIV u potenciálního zdroje, pokud je známý, se sledování poraněné osoby ukončí.

Součástí vyšetření je i zjištění subjektivních potíží a klinických příznaků, které mohou souviset s onemocněním virovou hepatitidou a laboratorní vyšetření aktivity aminotransferáz.

Událost se vždy zaznamená do zdravotní dokumentace poraněné osoby.“

33. V příloze č. 9 čl. 1 bodě 1 se slova „symptomy a/nebo“ zrušují.

34. V příloze č. 9 čl. 2 úvodním ustanovení se za větu čtvrtou doplňují věty „U izolovaných kmenů *Mycobacterium tuberculosis* jsou výsledky testů citlivosti na antituberkulotika potvrzovány v Národní referenční laboratoři pro mykobakterie. K vyloučení nebo potvrzení multirezistentní nebo extenzivně rezistentní tuberkulózy provádějí mykobakteriologické laboratoře izolaci *M. tuberculosis* a testy citlivosti i u kmenů izolovaných ze sekčního materiálu nebo u kmenů izolovaných ze vzorků klinického materiálu osob, které v průběhu provádění laboratorních testů zemřely.“

35. V příloze č. 9 čl. 4 bod 1 zní:

„1. Klasifikace podle infekčnosti.“

1.1. Případ s infekční formou TBC onemocnění:

1.1.1. osoba s TBC, vylučující ve sputu nebo v jiném materiálu bacily komplexu *M. tuberculosis*, prokázané kultivačně a zejména kultivačně a mikroskopicky.

1.2. Případ s důvodným podezřením na onemocnění infekční formou TBC:

1.2.1. osoba s nálezem svědčícím pro aktivní plicní TBC (rtg nález, histologie apod.), u které výsledky kultivace sputa nebo jiného materiálu nejsou dosud uzavřeny, nebo

1.2.2. osoba s nálezem svědčícím pro aktivní plicní TBC, u které materiál pro bakteriologické vyšetření nebyl získán, nebo

1.2.3. osoba s nálezem svědčícím pro aktivní pouze mimoplicní TBC, u které je důvodné podezření na vylučování tuberkulózních bacilů v tělesných sekretech nebo exkretech do vnějšího prostředí.

1.3. Případ s neprokázanou infekčností:

1.3.1. osoba s nálezem svědčícím pro aktivní plicní TBC s uzavřeným mykobakteriologickým vyšetřením s negativním výsledkem.

1.4. Případ s nepravděpodobnou infekčností:

1.4.1. osoba s nálezem svědčícím pro aktivní pouze mimoplicní TBC kromě situace uvedené v bodě 1.1.1. a 1.2.3.“

36. V příloze č. 9 čl. 4 bodě 2.1. se slova „tracheo-bronchiální větve“ nahrazují slovy „tracheo-bronchiálního stromu“.

37. V příloze č. 9 čl. 4 bodě 2.3. se slovo „větev“ nahrazuje slovem „strom“.

38. V příloze č. 9 čl. 5 věť první se za slovo „hlásí“ vkládají slova „orgánu ochrany veřejného zdraví“ a ve věť třetí se slova „ošetřující lékař nebo dispenzarizující lékař nebo lékař, který dosud nehlášené onemocnění diagnostikuje“ nahrazují slovy „osoba poskytující péči¹⁾“.

39. V příloze č. 9 čl. 6 bodě 1 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila“ a na konci textu se doplňují věty „Dále zajistí epidemiologické šetření zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu. V případech infekční formy TBC onemocnění, zejména mikroskopicky pozitivních, s rozsahem ohniska přesahujícím rodinné kontakty, spolupracuje úzce při epidemiologickém šetření s orgánem ochrany veřejného zdraví.“.

40. Příloha č. 10 zní:

„Příloha č. 10 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti legionelózy

Čl. 1

Klinická definice legionelózy

1. Legionářská nemoc – akutní onemocnění dolních cest dýchacích s příznaky pneumonie diagnostikované klinicky, rentgenologicky, laboratorně. Inkubační doba 2 až 10 dnů.
2. Pontiacká horečka – akutní legionelová infekce bez postižení dolních cest dýchacích. Inkubační doba 1 až 2 dny.

Čl. 2

Laboratorní diagnostika

Nejméně jedno z těchto kritérií:

1. Přímý průkaz antigenu v moči.
2. Průkaz specifických protilátek v séru.
3. Přímá detekce mikroba v respiračních sekretech.
4. Kultivace na selektivních půdách.
5. Typizace kmenů zaslaných do Národní referenční laboratoře pro legionely pomocí sekvenace.

Čl. 3

Epidemiologická kritéria

Expozice stejnému společnému rezervoáru jako u potvrzeného případu.

Čl. 4

Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Nelze použít.

B. Pravděpodobný: Splňuje výše uvedenou klinickou definici onemocnění, epidemiologické kritérium a nejméně jedno z následujících laboratorních kritérií:

1. čtyřnásobný nebo vyšší vzestup protilátek proti *L. pneumophila* jiných sérologických skupin než sg. 1 nebo jiných druhů potvrzený nepřímou fluorescencí nebo mikroaglutinací;
2. vysoký titr protilátek proti *L. pneumophila* sg. 1 nebo dalších sérologických skupin nebo druhů;
3. průkaz specifického agens v respiračních sekretech a plicní tkáni pomocí přímé fluorescence s monoklonálními protilátkami;
4. průkaz legionel v biologickém materiálu molekulárně biologickými akreditovanými metodami (PCR).

C. Potvrzený: Splňuje výše uvedenou klinickou definici onemocnění a jedno nebo více z následujících laboratorních kritérií:

1. izolace legionel z bronchoalveolární laváže, sputa, pleurální tekutiny, plicní tkáně, krve nebo jiného biologického materiálu;
2. čtyřnásobný nebo vyšší vzestup specifických titrů protilátek proti *Legionella pneumophila* sg. 1 potvrzený nepřímou fluorescencí, mikroaglutinací nebo ELISA testem;
3. průkaz specifického antigenu v moči validovanou diagnostickou soupravou.

Další klasifikace legionelóz pro účely národního systému epidemiologické bdělosti:

- a. Nozokomiální legionelózy – pacient se nakazil ve zdravotnickém zařízení.
- b. Cestovní legionelózy – pacient se nakazil při jednodenním nebo vícedenním pobytu v hotelu nebo jiném zařízení hromadného ubytování v ČR nebo v zahraničí, kde pobýval 2 až 10 dnů před objevením se klinických příznaků onemocnění.
- c. Profesionální legionelózy – nákazy, k nimž došlo při výkonu práce.
- d. Komunitní legionelózy – nákazy z ostatních rezervoárů.
- e. Jiné.

Čl. 5

Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči¹⁾, která diagnostikuje onemocnění legionelózou, neprodleně hlásí orgánu ochrany veřejného zdraví onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na výskyt legionelózy

Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila podezření na onemocnění legionelózou, provede odběry biologického materiálu (bronchoalveolární laváž, sputum nebo pleurální výpotek, moč, krev, případně další tělní tekutiny, v případě úmrtí část ze zasaženého ložiska plicní tkáně) k laboratornímu průkazu etiologie a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře. Vykultivované kmeny, případně odebraný biologický materiál, předá laboratoř do Národní referenční laboratoře pro legionely k identifikaci a typizaci nebo zpracování. Epidemiologické šetření zajistí orgán ochrany veřejného zdraví, zejména s cílem určit rezervoár infekce a cestu přenosu.

Čl. 7

Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění legionelózou

1. Hlášení onemocnění legionelózou podle článku 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu k ověření diagnózy, jeho transport do příslušné laboratoře.
3. Epidemiologické šetření v ohnisku nákazy včetně vymezení dalších ohrožených osob, prověření cestovní anamnézy, odběrů vzorků vod z technických zařízení, návrhu na technickou revizi.“.

41. V příloze č. 11 čl. 1 bodě 2.3. se slovo „tuzemský“ nahrazuje slovy „neimportovaný (domácí)“.

42. V příloze č. 11 se na konci textu článku 2 doplňuje věta „Izoláty polioviru izolované z klinického materiálu jsou zasílány do Národní referenční laboratoře pro enteroviry k dalšímu určování.“.

43. V příloze č. 11 čl. 4 poslední větě se slova „nebo „tuzemský““ zrušují.

44. V příloze č. 11 čl. 5 se za slovo „hlásí“ vkládají slova „orgánu ochrany veřejného zdraví“ a na konci textu se doplňuje věta „V rámci systému epidemiologické bdělosti poliomyelitidy se hlásí a prošetřují také případy akutních chabých paréz do 15 let věku.“.

45. V příloze č. 11 článek 6 včetně nadpisu zní:

„Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na výskyt poliomyelitidy

Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila podezření na onemocnění poliomyelitidou, provede odběr stolice a zajistí zaslání odběru do Národní referenční laboratoře pro enteroviry. Vyšetřující laboratoř zašle izolovaný kmen polioviru do regionální referenční laboratoře pro enteroviry ve Světové zdravotnické organizaci pro Evropu. Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví, zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu.“.

46. V příloze č. 11 čl. 7 bod 6 zní:

„6. Lékařský dohled po dobu 35 dnů od posledního kontaktu s potvrzeným případem paralytické poliomyelitidy. U osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné je nařízen zvýšený zdravotnický dozor po dobu 6 týdnů od posledního kontaktu s potvrzeným případem paralytické poliomyelitidy.“.

47. V příloze č. 12 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 3 až 21 dnů.“.

48. V příloze č. 12 se na konci textu článku 2 doplňuje věta „Vyšetřující laboratoř zašle každý izolovaný kmen *C. tetani* do Národní referenční laboratoře pro tetanus.“.

49. V příloze č. 12 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila“ a na konci textu se doplňuje věta „Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví, zejména s cílem určit cestu přenosu.“.

50. V příloze č. 13 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 14 až 21 dnů.“ a v bodě 2 písmeno B se slovo „žloutenky“ nahrazuje slovem „žloutenka“.

51. V příloze č. 13 článek 2 včetně nadpisu zní:

„Čl. 2

Laboratorní diagnostika

1. Kritéria pro potvrzený případ zarděnek:

- a. Izolace viru zarděnek u osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány, 1 týden před a maximálně 1 týden po objevení se vyrážky. Materiálem pro přímý průkaz viru zarděnek jsou nejlépe výtěry z krku, jinak vzorky krve, moči a cerebrospinální tekutiny, výtěry z nosu. Vzorky musí být odebrány co nejdříve.

- b. Detekce nukleové kyseliny nevakcinálního viru zarděnek v klinickém vzorku, odebraném v akutní fázi onemocnění.
- c. Průkaz sérokonverze nebo výrazného, několikanásobného vzestupu hladin specifických zarděnkových IgG protilátek vyšetřením dvojice vzorků sér nebo slin u osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány. Průkaz vzrůstu hladin již existujících zarděnkových IgG protilátek u reinfekcí.

2. Kritéria pro pravděpodobný případ zarděnek:

Detekce IgM protilátek proti viru zarděnek u osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány.

V případě podezření na zarděnku v těhotenství je nutné další potvrzení pozitivními výsledky testu na IgM (např. specifický test avidity protilátek IgG proti viru zarděnek prokazující nízkou aviditu).

3. Kritéria pro kongenitální zarděnkový syndrom (KZS):

- a. Izolace viru zarděnek z klinického vzorku.
- b. Detekce nukleové kyseliny viru zarděnek.
- c. Přítomnost specifických protilátek IgM proti viru zarděnek.
- d. Přetrvávání protilátek IgG proti viru zarděnek mezi šestým a dvanáctým měsícem věku (nejméně 2 vzorky s podobnou koncentrací protilátek IgG proti viru zarděnek).

Izoláty viru zarděnek izolované z klinického materiálu jsou zasílány do Národní referenční laboratoře pro spalničky, příušnice, zarděnky a parvovirus B19 k dalšímu určování.“.

52. V příloze č. 13 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila“ a na konec textu se doplňuje věta „Epidemiologické šetření včetně kontroly proočkovanosti zajistí orgán ochrany veřejného zdraví.“.

53. V příloze č. 14 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 16 až 18 dnů.“.

54. V příloze č. 14 článek 2 včetně nadpisu zní:

„Čl. 2

Laboratorní diagnostika

1. Přímý průkaz nevakcinálního kmene viru příušnic izolací z klinického vzorku, odebraného v akutní fázi onemocnění.
2. Detekce nukleové kyseliny nevakcinálního kmene viru příušnic v klinickém vzorku, odebraném v akutní fázi onemocnění.
3. Detekce IgM protilátek proti viru příušnic u osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány.
4. Průkaz sérokonverze nebo výrazného, několikanásobného vzestupu hladin specifických parotitických IgG protilátek vyšetřením dvojice vzorků sér nebo slin osob, které nebyly v posledních 6 týdnech očkovány.
5. Průkaz vzrůstu hladin již existujících parotitických IgG protilátek u reinfekcí.
6. Detekce antigenu nevakcinálního kmene viru příušnic (DFA) pomocí specifických parotitických monoklonálních protilátek v klinickém vzorku, odebraném v akutní fázi onemocnění.

Ke správné interpretaci laboratorních výsledků je třeba brát v úvahu též klinické a epidemiologické údaje včetně statusu očkování.“.

55. V příloze č. 14 čl. 6 se slova „Lékař, který vyslovil“ nahrazují slovy „Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila“.

56. V příloze č. 15 čl. 1 bodě 1 se slovo „makulopapulární“ nahrazuje slovem „makulopapulózní“.

57. V příloze č. 15 čl. 6 včetně nadpisu zní:

„Čl. 6

Činnost zařízení transfuzní služby

Zařízení transfuzní služby zajistí:

- a) vyloučení z dárcovství plné krve a krevních složek u všech osob, které pobývaly v oblasti s probíhajícím přenosem WNV na lidi, a to po dobu 28 dnů po opuštění takové oblasti³⁾;
- b) v indikovaných případech vyšetření vytipovaných vzorků krve a krevních složek na přítomnost nukleových kyselin WNV.“

58. V příloze č. 16 čl. 3 se bod 5 zrušuje.

59. V příloze č. 16 čl. 7 se bod 5 zrušuje.

Dosavadní body 6 a 7 se označují jako body 5 a 6.

60. V příloze č. 16 čl. 7 bodě 5 se za slova „potravinářské výrobě“ vkládají slova „ve spolupráci s orgány Státní veterinární správy“.

61. V příloze č. 17 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 15 až 50 dnů.“.

62. V příloze č. 17 čl. 1 bodě 2 se slova „ , výjimečně bylo popsáno období až 6 měsíců“ zrušují.

63. V příloze č. 17 čl. 3 se bod 4 zrušuje.

64. V příloze č. 17 čl. 7 bodě 5 se za slovo „předškolního“ vkládají slova „a školního“.

65. V příloze č. 18 čl. 1 bodě 1 se za slovo „břicha,“ vkládají slova „bolesti kloubů,“ a na konci textu bodu 1 se doplňují slova „Inkubační doba 45 až 180 dnů.“.

66. V příloze č. 18 čl. 7 se doplňují body 7 a 8, které znějí:

„7. Zdravotnickému pracovníkovi, který byl při expozici krvi pacienta poraněn, nebo došlo-li k závažné kontaminaci kůže a sliznic a který nebyl současně očkován, nebo byl neúplně očkován nebo je u něho známa neschopnost tvorby anti HBs protilátek, se aplikuje 1 dávka specifického hyperimunního globulinu proti VHB v souladu se souhrnem údajů o přípravku.

8. Osoba poskytující péči¹⁾ zajistí vyšetření osob, které se poranily o použitou injekční jehlu, podle uvedené tabulky.

VYŠETŘENÍ	Do 72 hodin po poranění	Za 90 dnů po poranění	Za 180 dnů po poranění
Virová hepatitida B	Ano*	Ano	Ano
Virová hepatitida C	Ano	Ano	Ano
HIV	Ano	Ano	Ne

* U poraněných osob s prokázaným ochranným titrem anti HBs po očkování nebo prožití nákazy se další vyšetřování markerů VHB ukončí.

Při negativním výsledku markerů HBsAg, anti HCV a anti HIV u potenciálního zdroje, pokud je známý, se sledování poraněné osoby ukončí.

Součástí vyšetření je i zjištění subjektivních potíží a klinických příznaků, které mohou souviset s onemocněním virovou hepatitidou a laboratorní vyšetření aktivity aminotransferáz.

Událost se vždy zaznamená do zdravotnické dokumentace poraněné osoby.“.

67. V příloze č. 19 čl. 1 se na konci textu doplňují slova „Inkubační doba 14 až 180 dnů.“.

68. V příloze č. 19 čl. 7 se doplňuje bod 6, který zní:

„6. Osoba poskytující péči¹⁾ zajistí vyšetření osob, které se poranily o použitou injekční jehlu, podle uvedené tabulky.

VYŠETŘENÍ	Do 72 hodin po poranění	Za 90 dnů po poranění	Za 180 dnů po poranění
Virová hepatitida B	Ano*	Ano	Ano
Virová hepatitida C	Ano	Ano	Ano
HIV	Ano	Ano	Ne

* U poraněných osob s prokázaným ochranným titrem anti HBs po očkování nebo prožití nákazy se další vyšetřování markerů VHB ukončí.

Při negativním výsledku markerů HBsAg, anti HCV a anti HIV u potenciálního zdroje, pokud je známý, se sledování poraněné osoby ukončí.

Součástí vyšetření je i zjištění subjektivních potíží a klinických příznaků, které mohou souviset s onemocněním virovou hepatitidou a laboratorní vyšetření aktivity aminotransferáz.

Událost se vždy zaznamená do zdravotnické dokumentace poraněné osoby.“.

69. V příloze č. 21 čl. 1 se na konci textu doplňují slova „Inkubační doba podle klinického obrazu 1 až 4 dny.“.

70. V příloze č. 22 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 1 až 10 dnů.“.

71. V příloze č. 22 čl. 3 se bod 5 zrušuje.

72. V příloze č. 22 čl. 6 bodě 3 se slova „k typizaci do Státního zdravotního ústavu“ nahrazují slovy „k dalšímu určování odboru laboratoří hygieny výživy a bezpečnosti potravin Státního zdravotního ústavu v Brně“.

73. V příloze č. 23 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 3 až 32 dny, časné stadium může být inaparentní.“.

74. V příloze č. 23 čl. 7 bod 3 zní:

„3. Osoby s aktivním onemocněním borreliózou se vyřazují z dárcovství krve a jejích složek a z dárcovství tkání a buněk na dobu 6 měsíců po přeléčení. O vyřazení osob s chronickým onemocněním rozhodne lékař.“.

75. V příloze č. 24 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 10 až 21 dnů.“.

76. V příloze č. 26 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 6 až 72 hodin.“.

77. V příloze č. 26 čl. 3 se bod 5 zrušuje.

78. V příloze č. 27 čl. 1 se na konci textu bodu 1 doplňují slova „Inkubační doba 10 dnů až 3 měsíce.“.

79. V příloze č. 27 čl. 2 bodě B podbodě 1 se slovo „*pallium*“ nahrazuje slovem „*pallidum*“.

80. V příloze č. 29 čl. 1 bodě 1 větě šesté se slovo „pulmonární“ nahrazuje slovem „pulmonální“ a na konci textu bodu se doplňují slova „Inkubační doba 10 až 21 dnů.“.

81. V příloze č. 29 čl. 5 se slova „pravděpodobný a potvrzený případ“ zrušují.

82. Za přílohu č. 29 se doplňuje příloha č. 30, která zní:

„Příloha č. 30 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti virové hepatitidy E (dále jen „VHE“)

Čl. 1

Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz je podobný jako u virové hepatitidy A; postupný rozvoj příznaků, zejména únavy, bolesti břicha, ztráty chuti k jídlu, občasné nevolnosti a zvracení, žloutenka, zvýšená hladina aminotransferáz, tmavá moč, bolest kloubů. Infekce mívá vyšší mortalitu u těhotných zvláště ve třetím trimestru těhotenství. Inkubační doba je 15 až 60 dní.
2. Období nakažlivosti není známo. Virus je prokazatelný ve stolici již ke konci inkubační doby a vylučování viru přetrvává 2 až 3 týdny.

Čl. 2

Laboratorní diagnostika

Nejméně jedno z těchto kritérií:

1. Detekce specifických protilátek IgM proti VHE.
2. Průkaz virové VHE RNA ve stolici nebo v krvi.

Čl. 3

Epidemiologická kritéria

Nejméně jedna z těchto epidemiologických souvislostí:

1. Přenos z člověka na člověka.
2. Expozice společnému zdroji.
3. Expozice kontaminovaným potravinám nebo pitné vodě.
4. Pobyt v oblasti s výskytem VHE, s převahou interhumánního přenosu.

Čl. 4

Klasifikace případu onemocnění

- A. Možný: Nelze použít.
- B. Pravděpodobný: Každá osoba splňující klinická kritéria s epidemiologickou souvislostí.
- C. Potvrzený: Každá osoba splňující klinická a laboratorní kritéria.

Čl. 5

Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči¹⁾, která diagnostikuje onemocnění VHE, hlásí orgánu ochrany veřejného zdraví potvrzený případ onemocnění a úmrtí na toto onemocnění včetně podezření na toto onemocnění.

Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na výskyt VHE

Osoba poskytující péči¹⁾, která vyslovila podezření na onemocnění VHE, provede odběry biologického materiálu k laboratornímu průkazu onemocnění a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře. Epidemiologické šetření zajistí orgán ochrany veřejného zdraví, zejména s cílem určit zdroj infekce a cestu přenosu.

Čl. 7

Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění VHE

1. Hlášení onemocnění VHE podle článku 5.
2. Zajištění odběrů a transportu biologického materiálu pacienta a kontaktů k ověření diagnózy v příslušné laboratoři.
3. Izolace nemocného nebo z nemoci podezřelého na infekčním oddělení podle jiného právního předpisu²⁾.
4. U osob, které byly v kontaktu s nemocným, se provádí lékařský dohled v délce 60 dnů od posledního kontaktu.
5. Příjem nových osob do kolektivů dětí předškolního a školního věku je zakázán v době provádění lékařského dohledu pro výskyt VHE podle posouzení místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví.
6. Osoby v kontaktu s VHE vykonávající činnosti epidemiologicky závažné se vyloučí z těchto činností uložením zvýšeného zdravotnického dozoru na dobu 60 dnů od posledního kontaktu s nemocným.
7. U dárců krve a jiného biologického materiálu se postupuje podle jiných právních předpisů⁵⁾.
8. Spolupráce s orgány Státní veterinární správy.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministr:

doc. MUDr. Heger, CSc., v. r.

234**VYHLÁŠKA**

ze dne 8. srpna 2011,

kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kte**rou** se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 12a odst. 2 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb. a zákona č. 245/2006 Sb., podle § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, a podle § 35 odst. 4 zákona č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů:

Čl. I

V § 2 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vy-

hláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení), se číslo „12“ nahrazuje číslem „28“.

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 31. srpna 2011.

Ministr:

doc. MUDr. Heger, CSc., v. r.

235**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 9. srpna 2011

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhlašuje na den 10. prosince 2011 nové volby do zastupitelstev obcí:

obec	okres	kraj
Malé Březno	Most	Ústecký
Lhůta	Plzeň-město	Plzeňský

Ministr:

Kubice v. r.

236**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud pod sp. zn. Pl. ÚS 9/08 rozhodl dne 12. července 2011 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Krajského soudu v Brně, za který jedná předsedkyně senátu 31 Ca JUDr. Jaroslava Skoumalová, na zrušení ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení

takto:

Ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění**I.****Rekapitulace návrhu**

1. Dne 29. února 2008 byl Ústavnímu soudu doručen návrh Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) na zrušení ustanovení věty druhé bodu 1 čl. V zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud ve svém návrhu uvádí, že projednává žalobu, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 5. 12. 2005 č. j. 3181/05/FŘ 110-0107, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Finančního úřadu Brno II ze dne 9. 12. 2005 č. j. 178259/04289913/9780, kterým byla žalobci vyměřena daň z příjmu za zdaňovací období roku 2002 ve výši 87 028 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný i správní orgán prvního stupně vyměřili daň žalobci na základě aplikace čl. IV a čl. V bodu 1 zákona č. 260/2002 Sb., jímž byla provedena změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních

z příjmů. V rámci řízení před krajským soudem přitom žalovaný správní orgán zaujal stanovisko (viz č. 1. 45 a 46 soudního spisu sp. zn. 31 Ca 27/2006), ve kterém uvedl, že jako orgán moci výkonné nebyl ve správním řízení oprávněn posoudit soulad předpisu nižší právní síly se zákonem ani soulad zákona s ústavním pořádkem, ač to bylo ve správním řízení žalobcem požadováno. Žalovaný jako správní orgán není legitimován k podání návrhu k Ústavnímu soudu na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení a zákon nedovoloval žalovanému, stejně jako ani správci daně prvního stupně, jiný postup při posuzování čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb., neboť výklad uvedeného ustanovení je jednoznačný.

2. Rovněž krajský soud v před ním projednávané věci dospěl k závěru, že napadené ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zakládá pravou retroaktivitu, kterou došlo k zásadnímu znevýhodnění fyzických osob obchodujících s cennými papíry a účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví. Poukázal přitom na nález ze dne 12. 3. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 33/01 (viz níže), ve kterém v obdobném případě Ústavní soud dospěl k závěru o neústavnosti retroaktivní aplikace daňových předpisů. Proto krajský soud řízení o žalobě přerušil v souladu s § 48 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního a podal podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) návrh na posouzení ústavní konformity ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb.

II.

Vyjádření účastníků řízení

3. Za Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky se vyjádřil její předseda Ing. Miloslav Vlček, který se omezil na pouhý popis průběhu projednávání návrhu zákona č. 260/2002 Sb. Konstatoval, že návrh (Poslanecká sněmovna. III. vol. období. Tisk č. 1267) byl podán vládou výhradně jako změna zákona č. 191/1999 Sb. V rámci 2. čtení dne 23. 4. 2002 bylo napadené ustanovení navrženo jako pozměňovací návrh poslancem Antonínem Macháčkem. Návrh zákona byl ve znění pozměňovacích návrhů schválen 2. 5. 2002 hlasy 162 ze 168 přítomných poslanců. K povaze pozměňovacího návrhu, který se problematiky dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví netýkal, se předseda Poslanecké sněmovny nevyjádřil.

4. Za Senát Parlamentu České republiky se vyjádřil jeho předseda MUDr. Přemysl Sobotka. Uvedl, že návrh předmětného zákona byl postoupen Senátu dne 7. 5. 2002. Po projednání ve výběrech přijal Senát na 18. schůzi dne 24. 5. 2002 usnesení, kterým vyjádřil vůli se návrhem tohoto zákona nezabývat. Pro tento návrh hlasovalo 51 z 54 přítomných senátorů a senátorek. Tyto údaje předseda Senátu doložil příslušnou dokumentací z jednání orgánů Senátu.

III.

Formální předpoklady projednání návrhu a ústavnost legislativní procedury

5. Ústavní soud dospěl k závěru, že po formální stránce je návrh v souladu s požadavky čl. 95 odst. 2 Ústavy a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“). V řízení o zrušení právního předpisu je povinností Ústavního soudu nejprve zkoumat, zda předmětný předpis byl vydán ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu). Návrh krajského soudu se týká zákona, kterého má být soudem bezprostředně použito při řešení věci, tj. při rozhodování o správní žalobě vedené před krajským soudem pod sp. zn. 31 Ca 27/2006, přičemž na posouzení ústavnosti návrhem napadeného ustanovení zákona č. 260/2002 Sb. závisí další postup navrhovatele v tomto řízení. Návrh byl proto podán oprávněným navrhovatelem.

6. Pro napadené ustanovení zákona č. 260/2002 Sb. (i pro zákon jako celek) se vyslovil ústavně předepsaný počet členů Poslanecké sněmovny, přičemž Senát ústavně předepsaným počtem svých členů vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat (viz sub 3 a 4). Prezident republiky zákon podepsal 11. 6. 2002 a zákon byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 28. 6. 2002 pod č. 260/2002. Napadené ustanovení nebylo změněno. Návrh je proto přípustný. Ústavní soud v této souvislosti považuje za potřebné uvést, že nepovažoval za nutné zabývat se otázkou povahy pozměňovacího návrhu poslance Antonína Macháčka, který na 49. schůzi Poslanecké sněmovny dne 23. 4. 2002 „načetl“ pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb. Poukazuje přitom na své závěry ve věcech hodnocení tzv. přílepků, ke kterým dospěl ve svých nálezech sp. zn. Pl. ÚS 77/06 ze dne 15. 2. 2007 (N 30/44 SbNU 349; 37/2007 Sb.)^{*} a zejména sp. zn. Pl. ÚS 55/10 ze dne 1. 3. 2011 (vyhlášen pod č. 80/2011 Sb.), bod 105, když vzal v úvahu nejen tu skutečnost, že tento aspekt není v návrhu krajského soudu uveden jako jeho nosný bod, nýbrž v návaznosti na uvedenou judikaturu též to, že návrh se týká jen části zákona č. 260/2002 Sb., navíc přijatého v době již značně vzdálené.

7. Stejně tak bylo třeba přihlédnout k tomu, že návrh krajského soudu sice směřuje proti novelizujícímu, nikoli novelizovanému zákonu [k tomu z judikatury viz zejména nález sp. zn. Pl. ÚS 5/96 ze dne 8. 10. 1996 (N 98/6 SbNU 203; 286/1996 Sb.), usnesení sp. zn. Pl. ÚS 25/2000 ze dne 15. 8. 2000 (U 27/19 SbNU 271) a nález sp. zn. Pl. ÚS 21/01 ze dne 12. 2. 2002 (N 14/25 SbNU 97; 95/2002 Sb.)]. Napadené ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé je však ustanovením o nabytí účinnosti novelizovaných ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Takovéto ustanovení má samostatný význam na rozdíl od ustanovení zákona o daních z příjmů [zejména ustanovení § 24 odst. 2 písm. r) a w)] novelizovaných zákonem č. 260/2002 Sb., která však nejsou předmětem soudního přezkumu v tomto řízení. Nebylo též proto nutné posuzovat změny ustanovení zákona o dani z příjmů, neboť krajský soud bude posuzovat danou věc právě podle právního stavu, který je předmětem návrhu. Návrh je proto i v tomto ohledu přípustný.

8. Vzhledem k tomu, že projednáváná právní problematika a i všechny skutkové okolnosti případu byly dostatečně zřejmé z listinných podkladů, Ústavní soud postupem podle § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu upustil od ústního jednání, neboť se od něj již nedalo očekávat další objasnění věci a účastníci řízení s upuštěním vyslovili souhlas.

IV.

Posouzení ústavnosti návrhem dotčeného ustanovení

9. Na tomto základě po přezkoumání napadeného ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé dospěl Ústavní soud k závěru, že návrh je důvodný. Napadené ustanovení jako celek zní:

„Čl. V

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti za léta 1993 až 2001 platí dosavadní právní předpisy. Ustanovení článku IV se použijí poprvé pro zdaňovací období roku 2002.“

Jak již bylo výše uvedeno, napadena je pouze věta druhá tohoto ustanovení, v jejímž důsledku má dojít k aplikaci novely zákona o daních z příjmů již pro zdaňovací období roku 2002, ačkoli podle čl. IX zákona č. 260/2002 Sb. tento zákon nabývá účinnosti až 1. 9. 2002. V důsledku těchto intertemporálních ustanovení byly orgány finanční správy povinny již pro zdaňovací období roku 2002 apliko-

^{*} pozn. red.: Sbírka náleží a usnesení Ústavního soudu, svazek 44, nález č. 30, str. 349 vyhlášen pod č. 37/2007 Sb.

vat ve vztahu k žalobci v předmětném řízení před krajským soudem následující ustanovení § 24 odst. 2 zákona o daních z příjmů, ve znění čl. IV zákona č. 260/2002 Sb. Tato ustanovení (nejsou předmětem přezkumu) znějí:

»10. V § 24 odst. 2 písmeno r) zní:

„r) hodnota cenného papíru při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenech w) a ze),“.

13. V § 24 odst. 2 písmeno w) zní:

„w) nabývací cena akcie, která není oceňována v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ reálnou hodnotou, nabývací cena podílu na společnosti s ručením omezeným nebo na komanditní společnosti anebo na družstvu, a to jen do výše příjmů z prodeje této akcie nebo tohoto podílu,“.

10. Ústavní soud se v rámci konkrétní kontroly ústavnosti zákonů nemůže zabývat vlastním předmětem řízení o správní žalobě, protože by tím zasahoval do nezávislosti výkonu soudní moci obecnými soudy (zde ve správním soudnictví). Jeho úkolem je v projednávané věci posoudit, zda uplatnění ustanovení § 24 odst. 2 písm. r) a w) zákona o daních z příjmů, ve znění zákona č. 260/2002 Sb., má z hlediska plátce daně povahu pravé retroaktivity, jak tvrdil od počátku správního (vytýkáciho) řízení žalobce a jak se s ním ostatně v tomto případě shodují žalovaný orgán finanční správy i krajský soud, popř. zda má povahu retroaktivity nepravé, která může být za určitých okolností rovněž shledána neústavním postupem zákonodárce.

11. Ústavní soud konstatuje, že uvedená ustanovení novely zákona o daních z příjmů (též ve vazbě na zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v aktuálním znění) ve svém důsledku znamenají, že ve smyslu § 24 zákona o daních z příjmů (ve znění rozhodném pro daňové období roku 2002) se za výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro zjištění základu daně (§ 24 odst. 1) považuje rovněž hodnota cenného papíru při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem (tj. zákonem o účetnictví) ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenech w) a ze) odstavce 2. To znamená, že ustanovení § 24 odst. 2 písm. w), které vychází z pořizovací ceny akcií, a nikoli z jejich reálné hodnoty, se musí použít pro ty, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví. To proto, že podle § 15 odst. 6 zákona o účetnictví, v tehdy platném znění, (v současnosti je toto ustanovení zrušeno) se na účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví nepoužijí ustanovení § 7, 14, 27 a 28 zákona o účetnictví. Protože § 27 zákona o účetnictví určoval, které z jednotlivých složek majetku a závazků k okamžiku ocenění podle § 24 odst. 2 písm. b) se oceňují reálnou hodnotou, znamenalo to, že účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví (v daném případě právě žalobce ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 31 Ca 27/2006) nemohou tento způsob ocenění použít. Rozhodující pro ně proto měla být pořizovací cena akcie, nikoli její reálná hodnota. V případě, že se akcie prodaly tzv. pod cenou, nemohl být tento rozdíl pro zdaňovací období roku 2002 uznán jako daňová ztráta podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, neboť ve smyslu § 24 odst. 2 písm. w) se jednalo o výjimku z ustanovení § 24 odst. 2 písm. r), podle kterého naopak byla výdajem také hodnota cenného papíru „při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem ke dni jeho prodeje“, přičemž zvláštním předpisem bylo třeba rozumět výše uvedená ustanovení zákona o účetnictví. Nutno v této souvislosti zdůraznit, že se to promítlo nejen do bilance hospodaření účetních jednotek účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví, nýbrž i do jejich dalších platebních povinností (např. z hlediska placení zdravotního a sociálního pojištění).

12. Ústavní soud zde považuje za potřebné připomenout, že tato úprava nabyla účinnosti až v průběhu roku 2002, konkrétně od 1. 9. 2002, a měla platit i pro zdaňovací období roku 2002. Zásadní význam z hlediska možného posuzování ústavnosti uplatnění nepravé retroaktivity (bližší sub 14 až 16) má ovšem další okolnost. Podstatné z hlediska hodnocení ústavnosti postupu zákonodárce v této věci ve vztahu k postavení plátců daně z příjmů účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví je totiž ustanovení § 9 odst. 4 zákona o účetnictví, ve znění platném pro rok 2002. Podle něj platilo, že přechod ze soustavy jednoduchého účetnictví do soustavy podvojného účetnictví je povinný, přestane-li účetní jednotka splňovat podmínky stanovené podle odstavce 2 nebo 3 pro účtování v soustavě jedno-

duchého účetnictví, přičemž plnění podmínek stanovených podle odstavců 2 a 3 se posuzuje za bezprostředně předcházející účetní období. Přitom platilo, že „Přechody podle předchozích vět jsou možné vždy jen k 1. dni účetního období, a to následujícího po účetním období, ve kterém účetní jednotka zjistila uvedené skutečnosti.“. V této souvislosti § 23 odst. 10 zákona o daních z příjmů stanovil, že se při stanovení základu daně vychází z účetnictví vedeného podle zvláštního právního předpisu, tj. právě podle výše uvedeného ustanovení § 9 zákona o účetnictví, z čehož plyne, že během roku 2002, ani dodatečně později, nebylo možné vypočítat základ daně v soustavě podvojného účetnictví, a tím kumulativně kompenzovat ztráty a zisky z prodeje cenných papírů jako dosud. Jinak řečeno, ve zdaňovacím období roku 2002 neměla účetní jednotka účtující v soustavě jednoduchého účetnictví možnost reagovat na nečekanou změnu zákona o daních z příjmů. Je-li právně možné uskutečnit přechody mezi zjednodušeným a plným rozsahem účetnictví vždy pouze k prvnímu dni účetního období, neměl takový poplatník daně z příjmů možnost přizpůsobit své účetnictví dodatečně nastaveným podmínkám v průběhu roku 2002. Tato změna byla navíc skryta v zákoně se zcela jiným předmětem úpravy. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 191/1999 Sb., ve znění zákona č. 260/2002 Sb., tento zákon totiž především upravuje podmínky, za kterých se provádí opatření celního úřadu proti osobám, které vlastní, drží, skladují nebo prodávají zboží, kterým jsou porušena práva k duševnímu vlastnictví na celním území Evropských společenství, jakož i při ochraně vnitřního trhu.

13. V souladu s čl. 1 odst. 1 Ústavy je povinností státních orgánů při rozhodování o právní pozici jednotlivce postupovat v souladu s požadavky kladenými na právní stát. K nim patří požadavek, podle něhož stát může vyžadovat od fyzických a právnických osob chování, jehož pravidla jsou stanovena a vyhlášena předem. Jiný postup, nejsou-li k tomu zvlášť závažné důvody, znamená porušení principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo, jak to vyplývá z čl. 1 odst. 1 Ústavy. V daném případě žádný takový důvod shledán nebyl a v průběhu zákonodárského procesu ani nebyl formulován. Pozměňující návrh obsahující napadené ustanovení byl „načten“ bez toho, že by byl nějak dále právně relevantně zdůvodněn. Takový postup zákonodárce současně představuje zásah do ochrany vlastnického práva podle čl. 11 odst. 1 ve spojení s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Současně je takový postup diskriminační, neboť postrádá zdůvodnění rozlišení mezi účetními jednotkami účtujícími v soustavě jednoduchého účetnictví (nemohly ocenit akcie reálnou hodnotou a nemohly tak uplatnit případnou ztrátu pro daňové účely) a účetními jednotkami účtujícími v soustavě podvojného účetnictví. Tím zákonodárce současně porušil požadavek rovnosti obsahu a ochrany vlastnického práva všech vlastníků bez rozdílu podle čl. 11 odst. 1 a současně založil nerovnost v podmínkách práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost podle čl. 26 odst. 1 Listiny, čímž porušil čl. 4 odst. 3 Listiny.

14. Co se týče právní pozice daňového subjektu v projednávaném případě, je nutno uvést, že Ústavní soud neshledal z hlediska skutkových okolností plnou analogii se situací, kterou posuzoval v případě retroaktivního ustanovení čl. III bodu 1 zákona č. 210/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/01, kterého se krajský soud dovolává, se jednalo o stanovení nové povinnosti, kterou daňový poplatník nemohl na počátku zdaňovacího období předpokládat. V nyní projednávané věci došlo k zásahu do právního postavení (a tím k znevýhodnění) plátce daně z příjmů, přičemž daňový poplatník se tomuto zásahu do právní kvalifikace jeho právního jednání nemohl ani dodatečně přizpůsobit s ohledem na to, že by tak musel učinit ještě před zákonem pevně stanoveným účetním a zdaňovacím obdobím za rok 2002. Z hlediska ústavněprávního posouzení však možno na danou věc vztáhnout právě závěry, ke kterým v citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/01 ze dne 12. 3. 2002 (N 28/25 SbNU 215, 221 a 225; 145/2002 Sb.) Ústavní soud došel a které znovu potvrdil při stanovení pravidel pro postup zákonodárce při řešení časového střetu staré a nové právní úpravy v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 53/10 ze dne 19. 4. 2011 (vyhlášen pod č. 119/2011 Sb.), viz body 114 až 149. Tento právní názor Ústavní soud musel uplatnit i v projednávané věci. Koncepce daňové politiky tak je věcí státu, který určuje, jaké bude daňové zatížení poplatníka konkrétní daně a jak upraví jeho povinnosti v souvislosti s ověřením správného vyměření daně. Takové hledání a reakci na měnící se podmínky dokládal vývoj právní úpravy obsažené v § 23 a 24 zákona o daních z příjmů v jejich novelizacích z let 1993 až 2002. I při tomto možném rozsahu zákonodárského uvážení je však povinností zákonodárce respektovat pravidla vyplývající z obsahu principu právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy), stejně jako ze souvisejících ústavně zaručených

základních práv a svobod v dané oblasti, tj. zejména z čl. 11 odst. 1 a 5 a čl. 26 Listiny. Stejně tak nutno zdůraznit požadavek dodržení pravidel řádného zákonodárného procesu, jejichž porušení v daném případě (zde načtení pozměňovacího návrhu bez vazby na vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů) k neústavní úpravě otevřelo cestu. V této souvislosti navíc Ústavní soud musí zdůraznit, že otázka důvěry v právo nespočívá pouze v tom, že zákonodárce nebude přijímat zákony, které budou měnit účinky právního jednání jejich adresátů, ale rovněž v důvěře, že tito adresáti budou před případnými excesy zákonodárce chráněni stálou judikaturou Ústavního soudu. To platí zejména v projednávané věci, kdy bylo napadené ustanovení zákona č. 260/2002 Sb. přijato bezprostředně poté, co Ústavní soud v obdobné věci takový postup kvalifikoval jako neústavní.

15. Konečně se Ústavní soud věnoval tvrzení navrhovatele o retroaktivitě napadené právní úpravy. Napadená úprava byla schválena až 24. 5. 2002, platnosti nabyla 28. 6. 2002 a účinnosti od 1. 9. 2002, přičemž měla platit již pro zdaňovací období roku 2002. Ve věci jde o přijetí právní úpravy v průběhu zdaňovacího období a její aplikaci na totéž zdaňovací období. V takovém případě však charakter retroaktivního působení není jednoznačný; s komparativním poukazem na judikaturu Spolkového ústavního soudu [např. rozhodnutí ze dne 19. 12. 1961, BVerfGE sv. 13, s. 261; ze dne 14. 5. 1986 sp. zn. 2 BvL 2/83, BVerfGE sv. 72, s. 200] takový postup Ústavní soud bez dalšího nehodnotí jako retroaktivitu pravou. Zatímco pravá retroaktivita právní normy je přípustná pouze výjimečně, v případě retroaktivity nepravé je naopak zastáván judikaturou i teorií názor, že její použití (zejména v oblasti daňového práva) zásadně přípustné je, kdežto pouze ve zvláštních výjimečných případech naopak přípustná není. Nepravá retroaktivita je v oblasti daňového zákonodárství s ohledem na jeho poslání přípustná tehdy, je-li to potřebné k dosažení zákonem sledovaného cíle a lze-li dospět k závěru, že při celkovém poměrování „zklamané“ důvěry v právo a významu a naléhavosti důvodů právní změny byla zachována hranice únosnosti [srov. podrobněji nálezy sp. zn. Pl. ÚS 53/10 ze dne 19. 4. 2011 (vyhlášen pod č. 119/2011 Sb.), body 144–149].

16. V nyní předložené věci však Ústavní soud shledává, že takové důvody pro výjimečný závěr o ústavní nepřípustnosti nepravé retroaktivity jsou dány. Přistupují k ní totiž závěry o diskriminačním charakteru napadené úpravy, které by samy o sobě dostačovaly k závěru o nutnosti zrušit napadené ustanovení. V projednávané věci totiž zákonodárce nedoložil, že zde existovaly závažné důvody, proč stanovil, že jako daňovou ztrátu mohou prodej akcií se ztrátou uplatňovat za blíže stanovených podmínek pouze účetní jednotky účtující v soustavě podvojného účetnictví. Pouze na ně se měla vztahovat pravidla § 27 odst. 2 zákona o účetnictví, která určují, co je třeba rozumět reálnou hodnotou cenných papírů (tržní hodnota, ocenění kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce, není-li tržní hodnota k dispozici nebo tato nedostatečně představuje reálnou hodnotu, nebo ocenění stanovené podle zvláštních právních předpisů, nelze-li postupovat podle pravidel určení tržní hodnoty nebo na základě posudku znalce). Naopak na účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví se měla napříště (avšak již pro zdaňovací období roku 2002) vztahovat zákonem č. 260/2002 Sb. novelizovaná pravidla § 24 odst. 2 písm. w), kdy se mělo vycházet z nabývací (tzv. historické) ceny akcie nebo nabývací ceny podílu na společnosti s ručením omezeným nebo na komanditní společnosti anebo na družstvu, a to jen do výše příjmů z prodeje této akcie nebo tohoto podílu. Pro jejich případ zákonodárce zpětně vyloučil, aby tyto účetní jednotky mohly zohlednit ztrátový prodej cenných papírů. Do té doby mohly daňové subjekty účtující v soustavě jednoduchého účetnictví při svých právních jednáních (obchodování s cennými papíry) očekávat, že budou moci uplatnit ztrátu z prodeje cenných papírů v následujících třech letech jako výdaj ve smyslu § 23 odst. 1 zákona o daních z příjmů. V důsledku napadeného ustanovení se však každá jednotlivá ztráta z prodeje akcií stala daňově neuznatelnou a stejně tak již nebylo možno při prodeji více akcií ve zdaňovacím období kumulativně kompenzovat ztráty a zisky ve smyslu § 24 zákona o daních z příjmů. Tento závěr potvrzuje i průběh daňového a soudního řízení ve věci, která dala podnět k rozhodování Ústavního soudu a ze kterého vyplývá, že není možný jiný, tzn. ústavně konformní výklad předmětných ustanovení. Proto i tento postup zákonodárce v projednávané věci nutno považovat za porušení oprávněné důvěry daňového poplatníka v právo, neboť je nutno přihlédnout k dalším aspektům protiústavnosti napadeného ustanovení (body 14 a 15). Ukládá-li zákonodárce plátcům daně a účetním jednotkám např. povinnost dodržovat pravidla

dla, která si zvolili pro stanovené účetní a zdaňovací období na jeho počátku (zde vedení účetnictví v určité soustavě, podávání daňového přiznání na základě účtování v předem zvolené soustavě, nemožnost podat dodatečné daňové přiznání v průběhu daňové kontroly, jak to plynulo ze zákona o účetnictví, ze zákona o daních z příjmů a zákona o správě daní a poplatků, ve znění platném pro rok 2002, a z prováděcích předpisů k nim vydaných), musí sám zákonodárce v podmínkách právního státu tato pravidla pro takové období rovněž respektovat a neměnit je bez závažných důvodů k tíži plátce daně, který během tohoto účetního a zdaňovacího období jedná s důvěrou v právo. Zákonodárce proto musí respektovat tuto zvláštnost daňového práva s ohledem na to, jaké potíže by vedení účetnictví a výběru daní působilo odlišné hodnocení povahy daňově relevantních skutečností v průběhu účetního roku a zdaňovacího období. Přitom nutno zdůraznit, že stejně tak nemůže odlišné hodnocení právních skutečností rozhodných pro výpočet daně a daňového zatížení založit pouze na tom, v jaké účetní soustavě vede daňový poplatník své účetnictví.

17. Proto Ústavní soud návrhu krajského soudu vyhověl a podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu ustanovení čl. V odst. 1 věty druhé zrušil. Rozhodnutí bylo v souladu s ustanovením § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu přijato se souhlasem účastníků bez ústního jednání.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2011 činí 8 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEČ, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnické a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoos, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.-fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od za evidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.